

DBI!posten

April

www.dbi.edu

Dansk Bibel-Instituts nyhedsavis

Tilgivelsestvang?

I sit speciale *Tilgivelsestvang?* har stud.theol. Flemming Bak Poulsen skrevet om tilgivelse i spændingsfeltet mellem psykologi og teologi. Her undersøges, hvordan det kan undgås, at Jesu bud om tilgivelse bliver til usund tilgivelsestvang.

»For tilgiver I mennesker deres overtrædelser, vil jeres himmelske fader også tilgive jer. Men tilgiver I ikke mennesker, vil jeres fader heller ikke tilgive jeres overtrædelser« (Matt 6,14-15). Det er få, der ikke vil føle sig udfordret af Jesu ord. Det kan være voldsomt at få at vide, at Guds tilgivelse hænger sammen med, hvordan vi tilgiver vores medmennesker. Især hvis man har været ude for noget, som er svært at tilgive.

Falsk tilgivelse

Et vigtigt holdepunkt er at overveje, hvad tilgivelse egentlig er. Nogle problemer kan hænge sammen med en falsk form for tilgivelse. Ofte forsøger vi at 'tilgive' ved at glemme eller se igennem fingre med det forkerte. Det kan måske også være rigtigt i nogle tilfælde. Men hvis man har været ude for en grov

Forsidebilledet, som Flemming selv har malet til sit speciale, der udkommer på forlaget Multivers' engang i efteråret.

krænkelser, kan den slags falsk tilgivelse være med til at gøre ondt værre. For at nå frem til en mere ægte tilgivelse er det vigtigt at være opmærksom på både skyld og skam. Forenklet kan man sige, at skyld er det, krænkeren føler ved krænkelser, mens skam er det, offeret (den krænkede) føler. Ægte tilgivelse konfronterer ondskaben og det forkerte, der er begået, og tager således både offer og krænker alvorligt med deres følelser af skam og skyld. Tilgivelsen bliver en bekræftelse af menneskeværd for både offer og krænker.

Tilgivelsens paradoks

Tilgivelsen er et paradoks. Den fastholder den skyld hos krænkeren, som den tilgiver. Tilgivelsen må hos overgribere fastholde netop den uret, som den fritager ham fra. En tilgivelse, der blot fjerner skyld uden samtidig at fastholde den som skyld, er en

falsk tilgivelse. Det bliver syndernes tilladelse i stedet for syndernes tilgivelse.

Tilgivelsens retning

Et andet vigtigt holdepunkt er at forstå Jesu formaning til tilgivelse er det, vi kan kalde tilgivelsens retning. Tilgivelsens grundlæggende retning er fra Gud til os. Vi elsker, fordi han elskede os først, og vi tilgiver, fordi han tilgav os først. Vi tilgiver på baggrund af Guds tilgivelse. Det er Guds tilgivelse, der begrunder og skaber forudsætningerne for den mellem-menneskelige tilgivelse, og samtidig kræver Guds tilgivelse, at vi tilgiver hinanden, for hvis gudsforholdet ikke får konsekvenser mellem-menneskeligt, er der noget galt.

af stud.theol. og medlem af DBI's styrelse
Flemming Bak Poulsen

Andre skal også læse det

DBIposten er kommet til at se anderledes ud på det sidste. Nogle synes, det er blevet et flot blad, andre ville nok helst have beholdt det gamle.

Når vi har lavet et nyt layout, er det, for at flere af de yngre kan få glæde af DBIpostens indhold, og som bladet er nu, kommunikerer det bedre til denne aldersgruppe. Vi håber, at bladet fremover vil blive til glæde for både unge og ældre.

DBIposten bringer artikler, som er teologisk retningsgivende for vores trosliv. Det, som vi arbejder med på DBI gennem forskning og undervisning, vil vi gerne give videre til en bred skare af kristne. Vi laver også små artikler, der fortæller om, hvad nuværende og tidligere studerende har fået ud af at bruge DBI's tilbud. Det glæder os, at vi hver måned kan sende DBIposten ud til godt 7.000 hjem. Vi ved, at det er til glæde og berigelse for mange.

Men bladet kunne blive til glæde for mange flere. Kender du nogen, som ikke får DBIpo-

sten, så spørg dem, om ikke de har lyst til at modtage den – gratis. Nævn det i din bibelkreds, til et møde eller lignende. Send os navn og adresse, men spørg dem, før du sender tilmeldingen. Vi vil ikke have tilsendt navne på nogen, som ikke selv har ønsket bladet.

Vi lægger ikke skjul på, at vi gennem vort blad gerne vil knytte hjertebånd mellem DBI og kristne rundt i landet. Vort overordnede motto er: Bibelsk tro og mission, og skal dette motto blive til virkelighed, skal der uddannes bibelsk funderede teologer, der virker som præster, missionærer, forkyndere og kristne ledere. Vi sender gerne bladet til alle, som har *det* som en hjertesag.

Kommentarer vedrørende DBIposten eller tilmelding af nye abonnenter kan sendes som almindelig post eller på e-mail: dbi@dbi.edu

af landssekretær
Kurt Dalsgaard

DBIpostens nye layout har blandt andet til formål at trække flere unge læsere til.

Forbøn for syge

– undervisningsdag for unge

Lørdag den 5. april kl. 13.30 til 16.30 afholder vi en spændende undervisningsdag på DBI. Vores rektor Jens Ole Christensen vil holde et foredrag over temaet "Forbøn for syge" med efterfølgende drøftelse og spørgsmål, og en af de studerende på DBI vil holde andagt. Dagen er arrangeret specielt med henblik på unge fra Sjælland, og udover foredrag, drøftelse og andagt er det en glimrende mulighed for at komme ind og snuse lidt mere til, hvem vi er, og hvad vi står for. Der er ingen tilmelding, men vi håber at mange vil tage imod invitationen.

Yderligere information om dagen kan fås ved henvendelse til rejsesekretær Daniel Burgdorf på e-mail: db@dbi.edu eller tlf.: 33135500.

DBIposten

Redaktion

Landssekretær Kurt Dalsgaard, *ansv.*
Rejsesekretær Daniel Burgdorf, *red.sekr.*
Stud. theol. Martin Krak
Stud. theol. Lars Frederiksen
TKM-student Thomas Olofson

Indlæg til DBIposten sendes til DBIposten@dbi.edu

DBIposten sendes gratis til interesserede

Layout

Christian Rahbek Olsen

Oplag

7400

Tryk

Morsø Folkeblad

ISSN 0906-825X

Dansk Bibel-Institut (DBI)

arbejder med bibelforskning og teologisk undervisning, hvor teologistuderende er den primære målgruppe. Formålet er at fremme bibeltro forkyndelse, undervisning og mission i Danmark og udlandet.

Frederiksborggade 1B 1.
1360 København K
Telefontid hverdage kl. 9-12
Tlf: 33135500
Fax: 33136989
Email: dbi@dbi.edu
Web: www.dbi.edu
Giro 5 21 59 00
Studentertelefon: 33138040

Formand for styrelsen

Sognepræst Finn Kappelgaard
Bredgade 16
3730 Neksø
Tlf: 56492125
Email: finnkapp@image.dk

Administration

Rektor
Jens Ole Christensen
Sekretariatsleder
Brian Gydesen
TKM-sekretær
Solveig Christensen

Undervisning

Lærerrådsformand
Jens Bruun Kofoed
TKM-leder
Finn Aa. Rønne

Mødevirksomhed

Landssekretær
Kurt Dalsgaard
Rejsesekretær
Daniel Burgdorf
Fritidsrejsesekretær
Svend Aage Paulsen
Tlf: 47315618

Møder i april

1. Harboøre IM
1. Vinding IM
2. Lomborg IM
2. Gludsted IM
3. Thyborøn IM
3. LTC
3. Filskov IM
3. Helsingør IM
7. KFS-Kbh.
8. KG
9. Lunderskov IM
13. Rødovre LM
- 13.-14. KFS påskelejr
22. Gl. Sole IM
23. Alderslyst IM
24. Langeskov LM

...ved studerende og ansatte:

DBI's årsregnskab 2002

2

Resultatopgørelse 2002	Regnskab 2002	Budget 2002	Regnskab 2001
Indtægter			
Gaveindtægter	4.136.236	4.130.000	3.943.288
Bogsalg m.v.	54.415	25.000	54.905
Fordeleingspuljen	97.783	100.000	101.531
Tips og Lottomidler	192.257	200.000	207.773
Tilskud fra TKM-uddannelsen	469.169	464.619	263.769
I alt	4.949.860	4.919.619	4.571.266

Udgifter

Løn, pensioner og sociale ydelser	-3.074.357	-3.282.041	-3.105.572
Lokaleomkostninger	-851.901	-815.000	-786.378
DBIposten	-275.828	-330.000	-344.116
Øvrige omkostninger	-473.438	-654.500	-578.301
Renteindtægter	3.768	22.000	18.967
Renteudgifter	-26.958	-25.000	-24.145
Afskrivninger	-39.818	-70.000	-57.519
Ekstraordinære omkostninger		0	0
I alt	-4.738.532	-5.154.541	-4.877.064
Årets resultat	211.328	-234.922	-305.798

Balance pr. 31. dec 2002

	31. Dec 2002	31. Dec. 2001
Aktiver		
Anlægsaktiver	312.034	547.413
Omsætningsaktiver	1.069.866	642.699
Aktiver i alt	1.381.900	1.190.112

Passiver

Egenkapital	374.511	163.183
Hensættelser	66.033	40.700
Langfristet gæld	532.129	529.629
Kortfristet gæld	409.227	456.600
Passiver i alt	1.381.900	1.190.112

Kommentar til årsregnskabet

I det flotte resultat for 2002 indgår et beløb på kr. 90.000,00 som er underskudsindsamlingen for 2001. Underskuddet for 2001 er nu næsten indhentet, hvilket vi er meget taknemlige for.

Vi mangler penge igen

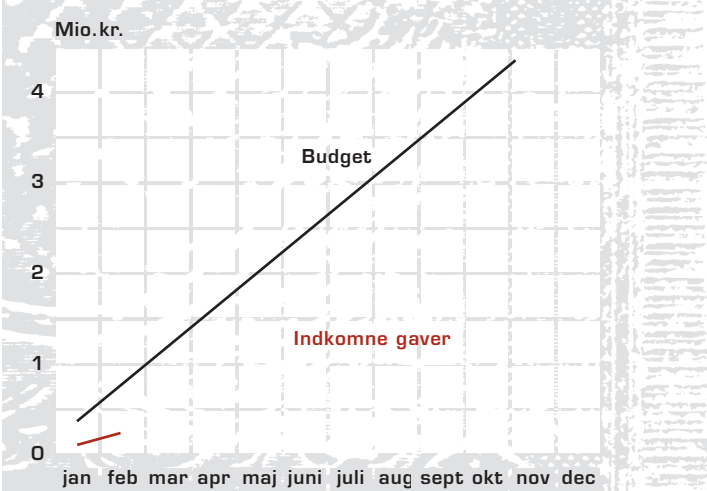
Som det ses på denne side endte regnskabet for 2002 godt, skønt det længe så ud til at blive katastrofalt. Vi er nu begyndt på et nyt år, og vi er nødt til at trække i arbejdstøjet igen. Vi er nemlig ikke kommet så godt i gang på 2003, som vi kunne have ønsket det. Der er samlet indkommet gaver i januar og februar på i alt kr. 232.184,00,

hvilket er langt mindre end i samme periode i 2002. Vort gavebudget er på kr. 389.000,00 pr. måned. Prognosen ser derfor ikke lovende ud for 2003, og vi er allerede begyndt at bruge af kassekreditten. Derfor beder vi vores trofaste givere om at give bidragene allerede nu, så vi kan få vendt den kedelige udvikling. Hjertelig tak for

det. Tak, om I også fortsat vil huske DBI i forbøn og være ambassadører for DBI og dermed udbrede kendskabet til DBI og vores økonomiske situation. Dersom I ønsker at få tilsendt foldere og andet materiale om DBI, er I altid velkomne til at kontakte mig.

Sekretariatsleder Brian Gydesen

Gaver til DBI

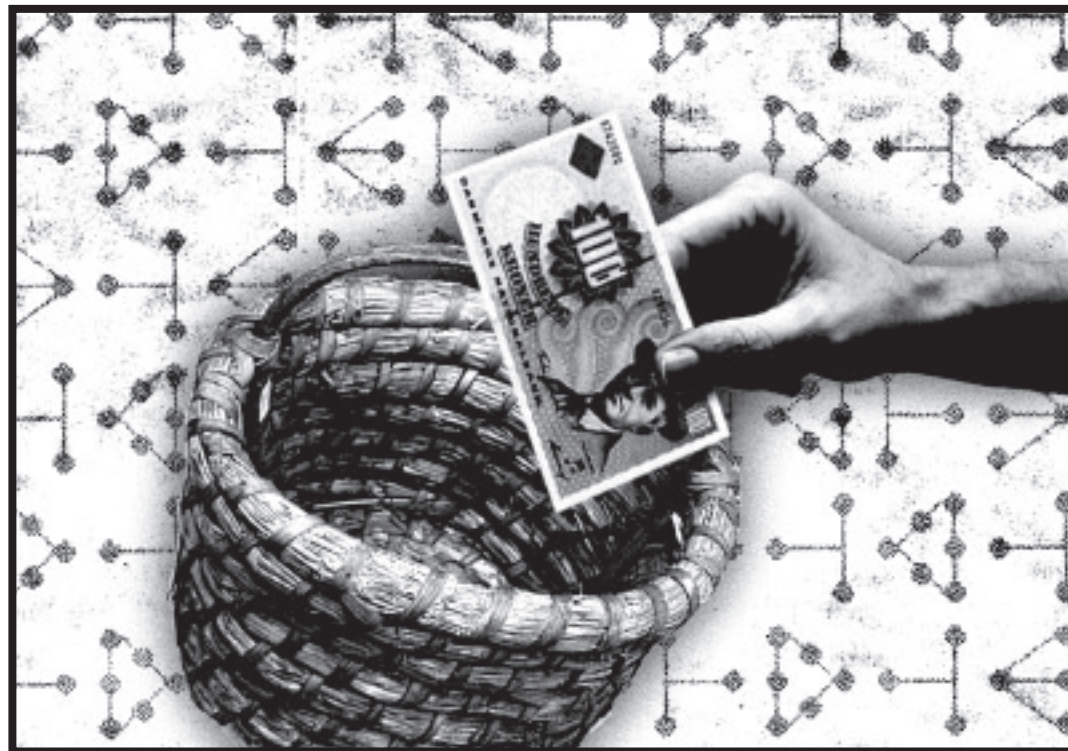

Månedsbudget: 389.000 kr.
Indkomne gaver i februar: 104.185 kr.
Bagud i forhold til budgettet pr. 28. februar: 545.816 kr.

3

Giverglæde

Én af de kræfter, der kan få os til at give penge væk, er vores dårlige samvittighed. Men Bibelen viser os et langt bedre alternativ, som kan få os til at give, nemlig giverglæde.

At kunne give penge væk er ikke noget, der uden videre ligger naturligt for os, skriver Ellen Lohdal.

modtagerglæde. Modtagerglæde opstår, når Gud fører os derhen, hvor vi ikke har mere – absolut intet – at sige til vores eget forsvar over for Guds retfærdighed, men alligevel får lov til at høre, at Gud selv erklærer os fri for hans fordømmelse. Så fødes glæden og taknemligheden i os i en dyb undren over Guds kærlighed og nåde mod os. Giverglæde begynder med nåde.

Sådan gik det for Zakæus, da han mødte Jesus. For havde han været villig til at ofre endog sit folks goodwill for at blive rig, men efter mødet med Jesus havde hans surt sammensparede penge ikke længere samme søde klang. Udenforstående kunne tro, at han havde mistet sin sunde fornuft, når han nu gav store summer væk. Det havde han nu ikke, men han havde mødt én, der havde sat hans liv i perspektiv.

At få den nåde at kunne give væk

Paulus skriver i to forunderlige kapitler til korintherne om at give penge (2. Kor. 8-9). Han fortæller den økonomisk stærkere korinthermen om en helt særlig nåde. Gud har vist de fattige menigheder i Makedonien. Og nej – det drejer sig ikke om et ekstraordinært tilskud fra Tjipstjenesten til makedonernes slunkne kirkekasse. Den særlige nåde består i, at de fattige kristnes overstrømmende glæde over frelsen har givet sig udslag i stor gavmildhed over for andre kristne, der var i stor nød. Makedonerne har fået den nåde at kunne give væk efter evne, nogle endda over evne, for – som Paulus udtrykker det: »... de gav sig selv ved Guds vilje, først til Herren og så til os.« (2, Kor. 8,5). Makedonerne var ikke rige, men alligevel lyder det på Paulus, som om de fik samlet en efter forholdene betydelig sum sammen. Hvordan kunne det lade sig gøre? Jesus siger i Matt. 6,21 »... hvor din skat er, dér vil også dit hjerte være.« Skatten gør noget ved ens hjerte. Den tiltrækker det og forandrer noget i det. Makedonernes skat var ikke pengene men derimod den frelse, de havde fået. Derfor kunne de også med deres hjerte prioritere deres økonomiske midler til gavnlige andre. For makedonerne blev det en nåde at få lov til at give lidt igen af det, de havde fået i frelsen. De kunne ikke betale Gud, for nåde er i ordets bedste forstand gratis, men de kunne hjælpe deres medkristne. De fik den nåde at kunne give væk – de fik del i den velsignelse, Gud havde

knyttet til givertjenesten.

Jeg åbner himlens vinduer I Bibelen kædes givertjeneste og velsignelse sammen. De nævnes næsten i samme ånde-drag: »Giv, så skal der gives jer« (Luk. 6,38), "Bring hele jeres tiende til forrådsammeret, så der kan være føde i mit hus. Sæt mig på en prøve, om ikke jeg åbner himlens vinduer for jer og udøser velsignelse uden mål over jer, siger Hærskarers Herre.« (Mal. 3,10). Der er det særlige ved at give af glæde over frelsen, at vi kommer til at opleve en håndgribelig glæde over at give væk og bruge vores penge på noget, der peger ud over os selv. Hvis vi går tilbage til makedonernes og korinthernes økonomiske gave, så viser Paulus, hvordan deres hjælp bliver til velsignelse på flere måder: - den afhjælper en konkret nød (hos de kristne i Jerusalem).

- den er med til at fremkalde tak og lovprisning til Gud hos dem, de hjælper (2. Kor. 9, 12).

- den er med til at styrke kærligheden imellem de kristne (2. Kor. 9, 14).

- de har selv oplevet den nåde at kunne række ud over deres egne behov (hvilket er et af de bedste midler mod ha' mer-syge).

- de oplever at have det, de har brug for, på trods af deres økonomiske ofre (2. Kor. 9,8-12).

Giverglæden er ikke smertefri

Givertjeneste er en tjeneste for Gud til gavn for vores næste. Det betyder ikke, at det altid er let at give – for besynderligt nok er giverglæden ikke smertefri. Der skal jævnligt kæmpes kampe med det gamle menneske for at prioritere givertjenesten, og trængen til at have sig selv som første prioritet er som regel særdeles levende.

Gud har ikke lovet, at vores givertjeneste ikke kommer til at gøre ondt. Af ofre betyder at give, så det kan mærkes – og så bliver vi mere afhængige af Gud og mindre afhængige af at have en solid bankkonto. Vi kan få lov til at opleve, at glæden ved at give til Guds riges arbejde er større end det gamle menneskes smerte ved at give. Også her gælder det om at leve et liv i tilgivelse og modtage nåde for hver dag – det giver grobund for ny giverglæde på trods af de blandede følelser.

af Ellen Lohdal Pedersen, cand.mag.

AKTUELkommentar

Skrøbelig kirke

»Hvis vi ikke vedkender os den kristne kirkes skrøbelige tilstand, forandres vores kristologi!« (det vil sige: »...så forandres vores billede af Kristus«)

Ordene faldt ved en gæsteforelæsning på DBI i januar og blev sagt af den canadiske teolog Alan Roxborough. Ordene har ringet i ørerne på mig lige siden, ikke mindst fordi han omtaler en ubevidst forandring, som ingen af os ønsker.

Roxboroughs pointe er, at Jesus er kommet som læge for de syge og ikke de raske. Han er kommet for at bo hos de knuste og ikke hos de selvtilfredse. Han er synderes ven. Derfor vil den kristne kirke være fuld af dem: de skrøbelige, de syge og synderne - og vel at mærke være fuld af de synlige og pinlige udslag af denne skrøbelighed: det klodsede, det kedelige, det snæversynede, det smålige og de mere eller mindre konkrete fald i synd.

Naturligvis kan Roxboroughs ord misbruges til at slå sig til ro i ynken og skabe en 'ak-ja-teologi', som gør en dyd ud af, at hos os er alt så ringe.

Men hørt rigtigt mener jeg, at hans ord er en vigtig påmindelse til os om, »at vi har skatten i et lerkar« (2. Kor. 4,7), og at det, der gør den kristne kirke værd at samle på, ikke er karrets kvalitet, men det værdifulde indhold.

Det er især vigtigt i det klima, vi lever i nu, hvor der blandt bibeltro arbejdes meget med menighedsformer og med at skabe åbne fællesskaber, hvor evangeliet kan høres i en tidsvarende form og en tryk atmosfære. I det arbejde lægges der megen fantasifuldhed og dygtighed for dagen.

Lad os takke Gud og mennesker for det.

Men fristelsen er snublende nær: Vi begynder at reklamere med vores velykkethed og dyrke den ressourcestærke og vel-fungerende menighed. Ubevidst tror vi, at de kvaliteter bliver vores egentlige styrke. Vi siger stadig de pæne ord om, at Jesus er de skrøbeliges ven - de hører jo med til det faste repertoire - men de praktiske prioriteringer modsiger os. Når forkyndere, musikere eller almindelige medlemmer afslører deres syndighed, optræder klodset eller (værst) keder omgivelserne, tror vi, at det hele er faldet til jorden.

Lad os aldrig glemme at han, den eneste vi ærer i den kristne kirke, omgav sig med ludere og landsforrædere. Han brugte ulærde mænd og landsbykvinder som medarbejdere. Og som profet var han lidt af en fiasko: Han vakte betydelig opsigt, men når det kom til stykket forlod flertallet både i Nazareth og Jerusalem ham.

Men på trods - eller netop på grund - af det byggede han et tilgivelsens rige i skrøbelige menneskers hjerter.

af rektor Jens Ole Christensen

Som de andre færingere på DBI er Derhard stille, rolig, høflig og ydmyg. Men som dette interview vil vise, skal man ikke tro, at Derhards rolige, ydre fremtoning betyder, at han er vattet.

Derhard er en mand, der ved, hvad han vil - en mand med visioner for ny evangelisation på Færøerne - en mand kaldet af Gud.

Jeg ønsker, at de må finde, hvad jeg har fundet

Derhard, først lidt om hvem du er.

»Jeg er 28 år, gift med Nicolina og bor i Herlev. Jeg har tidligere arbejdet på den kristne avis *Trubodin* (evangelisten på færøsk), og i dag læser jeg teologi på tredje år.«

Omvendelsen

Du har ikke altid været kristen, hvordan blev du det?

»Jeg er opvokset i et kristent miljø med søndagsskole og en kristen familie osv., men personligt kristen blev jeg først, da jeg var 18 år. Inden da var jeg en del af en klike med blandt andre min yngre bror. Vi gik meget i byen, drak os fulde og den slags.

Omvendelsen skete i forbindelse med, at jeg blandt andet fik kristne venner, som åbnede mine øjne for, at kristendom ikke er tomme ord og traditioner, men at det er en virkelig kraft, der kan ændre et menneskeliv totalt, hvis den får lov. Jeg begyndte at læse i Bibelen, bad og tog mere og mere afstand fra min tidligere livsførelse.

Endelig, til et møde i det missionshus, min oldefar var med til at bygge, fik jeg frimodighed til at lade Helligånden ændre mit liv - jeg rejste mig simpelthen op og takkede for, at jeg var blevet frelst og bekendte dermed min tro for første gang. Det kan måske synes af lidt, men indeni mig ændrede alt sig - jeg følte en fred jeg ikke tidligere havde følt. Det er en fred som består, selv når livet er hårdt - jeg har fred med Gud.

Jeg satte til at starte med skarpe skel til min tidligere ikke-kristne omgangskreds, for jeg ønskede ikke at miste, hvad jeg havde fået del i ved at deltage i det, de gjorde. Jeg må dog indrømme, at jeg dengang var for firkantet, og det har jeg fortrudt. I dag har jeg kontakt med dem igen, men på andre præmisser end tidligere. Jeg ønsker for dem, at de må finde, hvad jeg har fundet. De er med på min bønneliste.«

Jeg rejste mig simpelthen op og takkede for, at jeg var blevet frelst, fortæller Derhard.

Ud til mennesker

Hvorfor læser du teologi?

»Jeg vil gerne tjene Gud på fuld tid, og jeg kunne godt tænke mig at blive præst. For en kristen er evangelisation betydningsfuld, og jeg er villig til at gå langt ind i den sekulariserede færings verden for at nå ham med evangeliet - sikkert også længere end nogle mener er forsvarligt; men det kan jeg ikke lade mig styre af, jeg må gå, hvor Gud vil have mig hen.

Det med at trække folk med til møder har sjældent, tror jeg, været det første skridt til, at nogen blev kristen. Jeg troede engang, at man som kristen bare skulle leve nøje efter et bestemt mønster, men så enkelt er det ikke, har jeg set. At være kristen er andet end at gå til møder - det er også at gå på Guds befaling ud til mennesker, hvor end de så måtte være. Dette kan man gøre frimodigt på Guds løfter fx i Sl. 91,11-13, som jeg holder meget af: »...for han vil give sine engle befaling om at beskytte dig på alle dine veje. De skal bære dig på hænder, så du ikke støder din fod på nogen sten. Du kan træde på løve og slange, trampe på ungløve og øgle.«

Færingere kan i øvrigt møde Derhard, når han deltager i en møderejse for DBI deroppe 7. - 17. november. Desuden administrerer han en forkynsende hjemmeside: www.derhard.jesus.fo

Interview af Lars Frederiksen